

Oplysninger, vi havde faaet, ikke var tilstrækkelige; der burde udarbejdes et nyt Forslag, nedsættes endnu en Kommission til at overveje, hvordan Sagen skulde ordnes.

Ja, dette viser jo det, som egentlig er Kærnen i Spørgsmaalet, at man her har paataget sig en Opgave, som er umulig at løse. Alt, hvad vi have faaet at vide fra de forskellige Udenrigsministre, det, som den højtærede Forsvarsminister i Gaar oplæste om, hvad andre Landes Statsretslærere have krævet, og hvad vi i Forsvarskommissionens Betænkning have faaet at vide, at der herhjemme fra kræves af en neutral Stat, alt det viser, at det er en umulig Opgave for Danmark at opfylde alle de Forpligtelser, der stilles til os. Derfor komme Standpunkterne i saa broget en Række, Standpunkt skifter paa Standpunkt, og Sagkundskaben — ja, Sagkundskaben! Der er holdt en Række Møder i de sidste Aar. Forsvarskvinderne have været virksomme, og de have ikke andet Standpunkt end at følge Sagkundskaben. Men hvis jeg mødte med den ærligste og redeligste Villie til at følge Sagkundskaben i Dag, hvis jeg sagde: Jeg vil undertrykke min egen Mening og følge Sagkundskaben, hvad skal jeg da stemme for? — ikke et eneste af de fremsatte Forslag kunde jeg stemme for. Jeg var til Stede ved et Møde i Søndags, hvor to sagkyndige mødte frem. De forkætrede hinanden. Den ene af dem sagde om den andens Forslag, at hvis det blev vedtaget, var Danmark ødelagt. De var sagkyndige begge to. Vi fik en Pjece for et Par Dage siden fra en, som regnes for en af vore fineste sagkyndige, han vilde noget ganske andet end det, her er foreslaaet, han sagde, at alt det, duer ikke.

Det er altsaa slet ikke saa let, selv om man vilde se bort fra sin egen Mening at følge de sagkyndige. Det er umuligt paa den Maade at vælge det rette. Der faldt i Gaar en Afbrydelse fra det ærede Medlem fra Odense (Halsted). Han sagde, at det er ikke den enkelte sagkyndige, vi skulle følge, det er Flertallet af dem. Det er nu mærkeligt, at en Højremand vil anbefale at følge Flertallet. Højre har tidligere hævdet, at Flertallet ikke altid har Ret. De militære sagkyndige faa gennem deres Uddannelse til Officer den Mening indprentet, de skulle have, og de, der bryde ud og danne sig en selvstændig Mening, de, der ikke følge de traadte Veje, men slaa ind paa noget nyt, de, som selv tænke og ikke nøjes med det,

de lære under deres Uddannelse, dem skulde man snarere bygge paa, man skulde snarere tro, at det, de fandt, var det rigtige, idet de havde bygget paa Selvstudium i Stedet for at traske efter, hvad de andre have sagt. Det er altsaa umuligt for os at følge de sagkyndige, fordi Opgaven er umulig.

Nu fortalte den højtærede Forsvarsminister ved lange Citater, hvad Socialdemokraterne i andre Lande mente om Forsvaret, og om, hvordan Socialdemokraterne burde stille sig til Forsvarsordningen, og mente derigennem at kunne hævde, at de danske Socialdemokrater ikke var i Overensstemmelse med deres Partifæller i andre Lande. Hvis vi vilde vende det om og sige, at den højtærede Forsvarsminister, Højre, Venstre og Regeringen var heller ikke i Overensstemmelse med Regeringen i England, Frankrig eller Tyskland, vilde den højtærede Forsvarsminister sige: Nej, for vor Opgave er en ganske anden. Vi kunne slet ikke sammenlignes med Lande, som virkelig kunne komme til at spille en Rolle under en Krig, en anden Rolle end den at blive den slagne. Hvorfor skulde da Socialdemokraterne i andre Lande og Socialdemokraterne i Danmark have akkurat samme Stilling? For jeg vil spørge den højtærede Forsvarsminister, om der da kan nævnes et andet Land i Europa, der blot tilnærmelsesvis ligner Danmark, om der er noget Land med saa udstrakte Kyster, saa stor en Grænsestrækning med saa lille en Befolkning og saa med Umuligheden af at kunne mobilisere den lille Hær, man overhovedet kan stille paa Benene. Det er jo umuligt for den højtærede Forsvarsminister at nævne blot eet Land, der kan sammenlignes med Danmark i Retning af Umulighed af at forsvare sin Kyststrækning, at mobilisere en Hær og anvende den netop der, hvor den skal bruges. Men saa er det ogsaa urigtigt at drage Sammenligning mellem, hvordan man stiller sig i andre Lande, og hvordan man stiller sig her. Jeg tror, Ulykken bliver for os, at vi tro, at hvad andre Lande kunne gøre, kunne vi ogsaa gøre.

Men saa er der Spørgsmaalet om, hvad der forlanges af os. Ja, den højtærede Forsvarsminister oplæste i Gaar Udtalelser fra andre Landes Statsretslærere. Jeg synes ikke, det behøvedes. Vi have jo ogsaa her hjemme en retslærd, der har meddelt Forsvarskommissionen, hvad der kræves af Danmark, for at Danmark kan betragtes som neutral Stat.